

Een nieuwe voorzitter treedt aan

door Rien Spies

In deze kroniek mag ik me voorstellen aan de leden van het Wagnergenootschap. Mijn naam is Rien Spies en sinds kort ben ik officieel toegetreden tot het bestuur van deze mooie vereniging. Daarvoor heb ik al een klein jaar enigszins meegedraaid, maar onlangs is het besluit genomen dat ik met Jan, Guus en Philip dit genootschap mag besturen. Een eervol iets.

Graag vertel ik iets over mezelf. Ik ben in oktober 2020 65 jaar geworden, woon samen met mijn vrouw Betty en ik heb twee dochters die beiden een zoon en een dochter hebben. Ik ben dus de trotste grootvader van vier kleinkinderen. Al 42 jaar ben ik werkzaam in het primair onderwijs. 7 jaar als leraar, 24 jaar als directeur, 2 jaar als beleidsmedewerker en sinds 9 jaar ben ik bestuurder van een onderwijsorganisatie van 24 scholen voor primair onderwijs in de Zaanstreek. Een druk werkzaam leven dat ik nog graag tot aan mijn pensioen wil volhouden. Naast het besturen van deze organisatie met 700 werknemers ben ik redactieadviseur van een uitgever van onderwijsboeken, ben ik actief binnen de PO-raad en lid van enkele landelijke denktanks op het gebied van onderwijs en onderzoek. In de eerste helft van mijn leven was mijn grote belangstelling voor muziek vooral gericht op niet commerciële popmuziek en jazz. Frank Zappa was mijn held en Woodstock was het festival waarvan ik droomde er bij te zijn geweest.

Rien Spies

Dat veranderde zo'n 35 jaar geleden toen mijn belangstelling werd gewekt voor klassieke muziek in het algemeen. Dat begon zoals bij velen met Bach en Beethoven en platen die ik al lang in mijn bezit had van onder andere Grieg (ja ... de Peer Gynt), Satie (door Reinbert de Leeuw) ging ik steeds meer draaien. Ik ging in de omgeving van Amsterdam wonen en vond al snel mijn weg naar de concertzalen en daarna heb ik het niet meer losgelaten. De eerste componist die ik ging bewonderen en waarvan ik alles wilde kennen en weten was Gustav Mahler en het lezen over hem leidde mij tot de componist die hij zoveel dirigeerde: Richard Wagner. Ook bij mij bestond het vooroordeel dat rond deze componist gewoon is: bombastisch, te Duits en foute politieke associaties. Toch ging ik platen kopen en mijn eerste cd (het digitale tijdperk was al aangebroken) was een verzameling van ouvertures. Al snel kocht ik ook highlights van de *Ring* (Janowski met o.a. Norman, Jerusalem, Adam, Altmeyer etc.) en raakte steeds meer geboeid door met name de muziek.

Mijn eerst bezochte opera was *Parsifal* in de regie van Klaus Michael Grüber gedirigeerd door Hartmut Haenchen in 1993. Het was verpletterend. Ik was verkocht en heb de muziek van Wagner sindsdien niet meer kunnen loslaten. De figuur van Kundry vond ik fascinerend en ik was diep onder de indruk van Amfortas gezongen door Wolfgang Schöne. Ik ben opnamen gaan verzamelen, boeken gaan lezen en voorstellingen gaan bezoeken, voornamelijk in Nederland, Duitsland en België. Voor mij blijft de *Ring* van Audi het absolute hoogtepunt van mijn theaterervaring en ik heb hem zeker zes keer volledig gezien en zelfs één serie vanuit de adventure seats (muzikaal geen beste ervaring, maar een bijzondere theater belevenis).

Wagner is niet de enige opera componist die ik graag hoor en zie, maar wel de componist waar ik ieder keer weer bij terug kom. Andere opera componisten die ik bewonder zijn Richard Strauss, Franz Schreker, W.A. Mozart en ook ben ik een groot liefhebber van Puccini. Ondanks deze voorkeuren is mijn belangstelling voor opera heel breed en laat mij graag verrassen in o.a. de opera serie van de Zaterdagmatinee die ik al jaren bezoek. Op symfonisch vlak houd ik nog steeds veel van Mahler en Bruckner. Er wordt mij wel eens gevraagd wat mijn favoriete Wagner opera is. Die vraag vind ik moeilijk te beantwoorden. In feite zijn ze me allemaal dierbaar. Het meest aangetrokken blijf ik door

Parsifal omdat die opera me steeds weer verrast en ik hem na bijna 30 jaar beluisteren, en ik heb denk ik zo'n 8 verschillende ensceneringen gezien en vele andere opnamen op dvd, nog steeds niet echt kan doorgronden. Van de *Ring* is niet *Die Walküre*, maar *Götterdämmerung* voor mij de mooiste al blijft het moeilijk kiezen. *Meistersinger* vind ik ook geweldig en ik vergeet nooit meer het moment dan het "Wachet auf" koor in Essen (of was het Düsseldorf) van achter uit de zaal opkwam; koude rillingen. Ook aan *Lohengrin* heb ik geweldige herinneringen, in de Zaterdagmatinee concertant met Van Zweden, concertant met het KCO (Mark Elder) en in Bayreuth (de ratten voorstelling), mijn eerste ervaring op de houten bankjes.

Er zijn leden van het genootschap die veel meer ervaring hebben met Wagner en die zijn muziek en teksten nog dieper doorgronden. Ik ben iedere keer weer onder de indruk van de artikelen in de Kroniek. Ik kan daar nog veel van leren. Ik ben nu ongeveer 8 jaar lid van het genootschap en ben niet echt actief geweest. De bijeenkomsten van de vereniging werden door mij tot op heden, op een enkele avond na, vanwege mijn drukke baan niet bezocht. Ik was dus een slapend lid. Waarom dan toch toegetreten tot het bestuur? Toen ik de oproep in de Kroniek las heb ik daar lang over nagedacht. De muziek en het theater van Richard Wagner hebben mij de afgelopen 30 jaar veel gebracht en het behoud ervan en het doorgeven van deze kunst aan een volgende generatie ligt mij na aan het hart. Het genootschap draagt daar voor een belangrijk deel aan bij en ik vind dat ik daar tijd voor moet vrijmaken om iets terug te kunnen geven. Dit zal nog wel even lastig zijn omdat mijn werk me nog wel opslokt, maar binnenkort moet ik verplicht nieuwe keuzes gaan maken omdat er tijd vrij komt. Een jaar geleden had ik me voorgenomen om alle activiteiten van het genootschap bij te gaan wonen. Helaas gooide Covid-19 roet in het eten en heeft er geen enkele activiteit meer doorgang kunnen vinden. Ook in mijn werk kreeg ik met de nodige dilemma's van het virus te maken. Dat is zeer spijtig vanwege de activiteiten en omdat ik graag wat meer leden had willen ontmoeten. Maar ik ben ervan overtuigd dat dit moment weer gaat komen en dat de leden elkaar weer gaan ontmoeten en dan hoop ik nader kennis te kunnen maken.

Mijn wens is dat u allen in goede gezondheid blijft en dat het virus u met rust laat. Blijf genieten van kunst en vooral muziek en in het bijzonder de opera's van ons aller Richard Wagner, de tovenaars van Bayreuth, die ons allen blijft verwonderen. Verwondering is de toegang tot de kunst en kunst is de toegang tot het doorgronden van het menselijk bestaan.